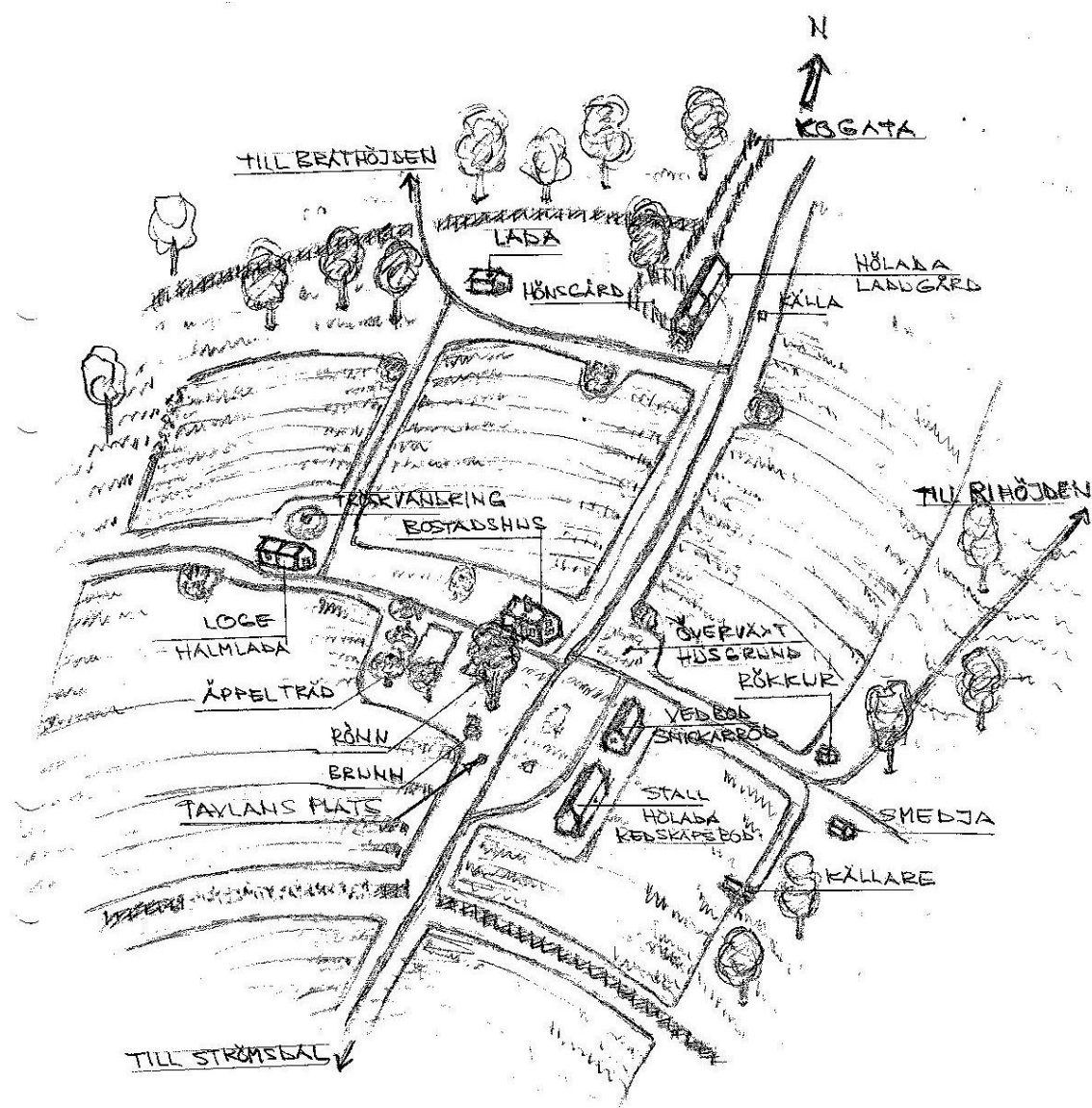

6 Villbäcks sista torpare

Villbäck var en levande by, från 1600-talets svedjetid, under bruksepokens århundraden och fram till skogsarbetets 1900-tal. Kartan visar hur torpet såg ut 1949, innan Anselm Pettersson och hans familj flyttade till Palahöjda. Den ritades av sonen Uno 2014. Ett säkert tecken på torpets skogsfinska ursprung är vårdträdet. "Helig rönnen är på gården" heter det i finska nationaleposet Kalevala.

Familjen Pettersson 1949: Anselm 49, Anna 41, Ulla 16 och Uno 13. Anselm skötte torpet från vår till höst och körde i skogen under vintern. Han hade en eller två hästar i stallen. I ladugården fanns 5-6 kor, ungdjur, gris och höns. Höskörden skulle räcka till alla djuren. Vallarna slogs med hästdragen slättermaskin, vreten med lie. Kogatan ledde från ladugården ut till skogen där de gick på bete under sommaren. Tröskverket drevs av en hästdragen tröskvandringshus. Anna skötte hushåll och ladugård. Kalvar och grisar till slakt och stort potatisland gav basen för mathållningen. Torpet var i hög grad självförsörjande. Ulla och Uno hjälpte till i arbetet under sin uppväxt.